

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 4Csp/253/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418205548
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Redenkovičová Koprďová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1418205548.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Tatianou Redenkovičovou Koprďovou, v právnej veci žalobcu : Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom ul. Hodžova č. 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej : S. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. J. X/XXXX, XXX XX T. - C., o zaplatenie úrokov s príslušenstvom, takto

rozhodol:

1. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 8,09 % p.a. z nezaplatenej istiny 13.719,51,- eur od 14.12.2018 do 27.08.2018, z nezaplatenej istiny 13.651,30,- eur od 28.08.2018 do 12.09.2018, z nezaplatenej istiny 13.576,70,- eur od 13.09.2018 do 24.09.2018, z nezaplatenej istiny 13.496,70,- eur od 25.09.2018 do 13.11.2018, z nezaplatenej istiny 13.342,11,- eur od 14.11.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

3. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 8,09 % p.a. z nezaplatenej istiny 13.719,51,- eur od 14.12.2018 do 27.08.2018, z nezaplatenej istiny 13.651,30,- eur od 28.08.2018 do 12.09.2018, z nezaplatenej istiny 13.576,70,- eur od 13.09.2018 do 24.09.2018, z nezaplatenej istiny 13.496,70,- eur od 25.09.2018 do 13.11.2018, z nezaplatenej istiny 13.342,11,- eur od 14.11.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

3. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava IV dňa 07.12.2018 sa žalobca domáhal zaviazania žalovaného k zaplateniu istiny 13.342,11,- eur a úroku 185,62 eur, úroku 8,09 % ročne z nezaplatenej istiny 13.719,51 eur od 14.02.2018 do 27.08.2018, z istiny 13.651,30 eur od 28.08.2018 do 12.09.2018, z istiny 13.576,70 eur od 13.09.2018 do 24.09.2018, z istiny 13.496,70 od 25.09.2018 do 13.11.2018, z istiny 13.342,11 eur od 14.11.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne z istiny 13.719,51 eur od 14.02.2018 do 27.08.2018, z istiny 13.651,30 eur od 28.08.2018 do 12.09.2018,

z istiny 13.576,70 eur od 13.09.2018 do 24.09.2018, z istiny 13.496,70 od 25.09.2018 do 13.11.2018, z istiny 13.342,11 eur od 14.11.2018 do zaplata, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne z istiny úrokov 185,62 eur od 14.02.2018 do zaplata a náhradu trov konania. Právny predchodca žalobcu (XX.XX.XXXX) - zlúčený so žalobcom 18.02.2017) so žalovaným uzatvoril dňa 20.07.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.632643. Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 15.200,-eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom splatiť do 25.07.2024. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto žalobca na základe výzvy - Vyhlásenia predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 13.02.2018, opakovaným upozornením zo dňa 17.07.2017 upozornil žalovaného na predčasnú splatnosť úveru. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia (ku dňu 13.02.2018 predstavovala 13.719,51,- eur a pozostávala z istiny vo výške 13.719,51 eur žalovaný ku dňu splatnosti úveru uhradil sumu vo výške 1.480,49,- eur, úrokov 185,62,-eur predstavuje dohodnutý úrok 8,09% p.a., ktorý bol žalovaný povinný splatiť do predčasného zosplatenia úveru, z úrokov z omeškania 2,40,- eur - každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5% p.a.. Žalovaný po zosplatení úveru do podania žalobného návrhu uhradil dňa 27.08.2018 sumu 68,21,-eur, 12.09.2018 sumu 74,60,- eur, dňa 24.09.2018 sumu 80,00,- eur, a dňa 13.11.2018 sumu 154,59,- eur.

2. Vo veci samej Okresný súd Bratislava IV rozhodol rozsudkom č.k. 4Csp/253/2018 - 83 zo dňa 12.11.2019 a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 13.342,11 eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne z 13.719,51 eur od 14.02.2018 do 27.08.2018, 13.651,30 eur od 28.08.2018 do 12.09.2018, 13.576,70 eur od 13.09.2018 do 24.09.2018, 13.496,70 od 25.09.2018 do 13.11.2018, 13.342,11 eur od 14.11.2018 do zaplata, 185,62 eur od 14.02.2018 do zaplata, na účet žalobcu IBAN: SK55 5600 0000 0045 3542 8001, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol s odôvodnením, že predmetom konania je právo žalobcu, ktoré vyplýva zo záväzku (z právneho vzťahu) vzniknutého zo zmluvy o poskytnutí úveru uzavretej sa spravuje sa podľa ustanovení o zmluve o úvere § 497 a nasl. Obch. zák., pri ktorej s prihliadnutím na všetky okolnosti žalovaný ako spotrebiteľ jej obsah podstatným spôsobom neovplyvňoval. Preto je nevyhnutné zmluvu o poskytnutí úveru v prejednávanej veci považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, pri uzatváraní a plnení ktorej žalobca je dodávateľom konajúcim v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný spotrebiteľom. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh na zaplata sumy spolu s príslušenstvom (úrokom z úveru a úrokom z omeškania) bol podaný dôvodne. Po oboznámení sa s úverovou zmluvou, Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré tvoria súčasť žalobného návrhu, a tvrdenia žalobcu, súd považoval za nesporné. Žalobca žalovanému poskytol peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru vo výške 15.200,- eur. Žalovaný však poskytnutý úver nesplácal riadne a včas, dlh nezaplatil ani po tom, čo mu bola žalobcom zaslaná Výzva na zaplata dlžnej sumy zo dňa 17.07.2017, a preto žalobca v zmysle ust. § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Obč. zákonníka v znení neskorších prepisov pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 13.02.2018. Celková dlžná suma z poskytnutého úveru je presne špecifikovaná podľa jednotlivých položiek (č.l. 37). Žalovaný ku dňu zosplatenia úveru uhradil istinu vo výške 1.480,49,- eur. Žalovaná istina úveru predstavuje sumu 13.719,51,-eur (15.200,- - 1.480,49 eur). Žalovaný v konaní nespochybnil právny základ ani výšku žalovanej istiny, v konaní nepotvrdil ani nepreukázal, že dlh zaplatil, a teda že dlh jeho zaplatením v lehote splatnosti zanikol eventuálne, že zanikol v lehote po splatnosti pred rozhodnutím súdu vo veci samej, preto sú po zväžení skutkových okolností vo veci zistených vykonaným dokazovaním dospieť k záveru, že nárok žalobcu na zaplata žalovanej istiny spolu s príslušenstvom do 13.02.2018 a úhradami po zosplatení úveru je dôvodný, a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel. Sú návrh v časti dohodnutých úrokov 8,09% ročne z nezaplatenej istiny 13.719,51 eur od 14.02.2018 do 27.08.2018, z istiny 13.651,30 eur od 28.08.2018 do 12.09.2018, z istiny 13.576,70 eur od 13.09.2018 do 24.09.2018, z istiny 13.496,70 od 25.09.2018 do 13.11.2018, z istiny 13.342,11 eur od 14.11.2018 do zaplata zamietol, nakoľko zosplatenie (de fault) ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ: uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). Vo vzťahu k uplatneným zmluvným úrokom (8,09% ročne) z poskytnutého úveru za obdobie od zosplatenia úveru až do jeho zaplata, súd zamietol, nakoľko pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, veriteľovi vzniká nárok na jednorázové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo

získať späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov. Zosplatnenie ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah (viď rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.06.2015, sp.zn. 6Co/190/2014, uznesenie NS SR vo veci A Obo 143/98). Súd poukazuje na stanovisko č. 1/2019 Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave " V prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (R KS v Bratislave sp.zn. 6Co 56/2018 z 28. marca 2018). Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, súd v zmysle § 517 ods. 2 OZ ho zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,00% ročne v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (§ 53b ods. 1 OZ) tak, ako žalobca v žalobnom návrhu žiadal .

3. Uznesením Krajský súd v Bratislave č.k. 10Co/CSP9/2020-126 zo dňa 30.06.2020, právoplatným dňa 07.09.2021, ako odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 4Csp/253/2018-83 zo dňa 12.11.2019 napadnutej zamietajúcej časti a v závislej časti o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že napadnutím rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a priznal žalobcovi vo či žalovanému náhradu trov konania vo výške 75%. Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho zamietajúcej časti a súvisiacemu výroku o trovách konania, podal žalobca včas odvolanie a žiadal rozsudok v tejto napadnutej časti zmeniť a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Súdu prvej inštancie vytkol nesprávne právne posúdenie veci, keď nesúhlasil so záverom, že mu zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia nepatrí. Zopakoval celú svoju argumentáciu, uvedenú už v žalobe a zotrval na názore, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Poukázal na ust. § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obch. zák., v zmysle ktorých, je dlžník povinný zaplatiť úroky za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. Uviedol, že povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru. Pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok jednak na úrok z úveru a jednak na úrok z omeškania. Z ustanovenia § 503 ods. 3 Obch. zák. vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku nestanovuje. Poukázal tiež na ust. § 16 ods. 1 a § 13 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorých vyvodil, že ak uvedený zákon ukladá spotrebiteľovi povinnosť pri odstúpení od zmluvy zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky až do dňa splatenia istiny, musí mať tomu zodpovedajúce právo na zmluvne dohodnuté úroky po zosplatnení aj veriteľ. Argumentoval, že úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka ani prípadné zosplatnenie dlhu. Záver súdu prvej inštancie by znamenal, že porušenie zmluvy zo strany dlžníka sankcionuje veriteľa, ktorý prichádza o dohodnutý zmluvný úrok a zvýhodňuje dlžníka vo forme zníženia úroku na úroveň zákonného úroku z omeškania. Uviedol, že reštriktívne ustanovenie vo vzťahu k nároku veriteľa na zmluvný úrok po zosplatnení neobsahuje žiadny právny predpis. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. Uviedol tiež, že návrh zákona z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať Občiansky zákonník, obsahoval pod č. 1. ustanovenie, ktorým sa navrhovalo doplnenie § 53 ods. 9 pripojením vety: "Úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565.", avšak táto navrhovaná zmena nebola nikdy legislatívne prijatá. Skutočnosť, že zákon č. 106/2014 Z.z. ani žiadna iná zákonná novelizácia takéto ani obdobné ustanovenie odopierajúce veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatnení dlhu neobsahuje, a fakt, že uvedený návrh nikdy nebol prijatý vo forme zákona, podľa jeho názoru dokazuje, že zákonodarca nikdy predmetný nárok veriteľa na zmluvne dohodnutý úrok po zosplatnení dlhu neobmedzil, čo potvrdzuje jeho dôvodnosť. Rovnako ako už v žalobe, zopakoval odkaz na uznesenie NS ČR sp. zn. 33Cdo 212/2014, z ktorého vyplýva, že zmluvné úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, majú však iný právny dôvod a veriteľ ich môže požadovať popri sebe, a že úroky z omeškania nenahradzujú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si strany dojednali. Na podporu svojej argumentácie citoval tiež celé odôvodnenia a rozsiahle pasáže z rozhodnutí niektorých senátov krajských súdov, z ktorých plynie ním prezentovaný názor, že veriteľ má nárok na zmluvný úrok aj po zosplatnení úveru, teda až do skutočného vrátenia peňazí, a tieto rozhodnutia označil za aktuálnu rozhodovaciu prax. Poukázal aj na najnovšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 113/2018 zo dňa 30.07.2019, v ktorom najvyšší súd odkazujúc na judikatúru ESD uviedol právny záver, podľa ktorého má veriteľ nárok na zmluvný úrok z úveru bez ohľadu na zosplatnenie dlhu, a to aj popri nároku na úrok z omeškania, pričom tento nárok trvá až do úplného splatenia poskytnutých finančných prostriedkov dlžníkom. Argumentoval aj rozhodnutím

Najvyššieho súdu SR, publikovaným v "Zo súdnej praxe" č. 55/1996. V prvom rade považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že voči žalobe vyhovujúcemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie žiadna zo strán odvolanie nepodala. V odvolacom konaní preto preskúmal rozsudok len v odvolaní žalobcu napadnutej časti o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie zmluvného úroku od momentu zosplatnenia úveru. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci. Práve vyššie uvedená uvedená právna argumentácia a závery z nej plynúce bola aj podkladom pre stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave č. 1/2019, ktoré bolo na rokovaní dňa 20.02.2019 prijaté vzhľadom na výkladové rozdiely v právoplatných rozhodnutiach senátov Krajského súdu v Bratislave k otázke platenia zmluvných úrokov z úveru po zosplatnení spotrebiteľského úveru v znení "V prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.". Vychádzajúc z tohto stanoviska potom súd prvej inštancie zamietol žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvne dohodnutých úrokov z úveru po zosplatnení úveru ako nedôvodný. Súd nemohol opomenúť aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020, ktoré sa zaoberá práve právnym posúdením nároku žalobcu na zmluvný úrok z úveru po zosplatnení úveru popri úroku z omeškania. Toto rozhodnutie považoval odvolací súd za zásadné a prelomové, pretože Najvyšší súd sa v ňom pokúsil zjednotiť rozhodovaciu prax všeobecných súdov, ktorá sa doposiaľ v právnom posúdení nastolenej otázky (či má veriteľ po zosplatnení spotrebiteľského úveru nárok popri úrokoch z omeškania aj na zmluvný úrok z úveru) rozchádzala a popri sebe existovali rozhodnutia, ktoré na jednej strane žalobám žalobcu vyhovovali a prisudzovali mu žalovaný nárok na zmluvný úrok z úveru aj po zosplatnení úveru, a na strane druhej rozhodnutia, ktoré ním uplatnený nárok na zaplatenie zmluvného úroku z úveru po zosplatnení úveru odmietali. Všeobecnými súdmi boli okrem vyššie uvedených vydané tiež rozhodnutia, ktoré pripúšťali kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania obmedzene, iba do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil. Práve tento právny názor podporil Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020. Najvyšší súd SR prijal nasledovné závery. V prvom rade uviedol, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý ale nepokrýva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods.6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere podľa ust. § 497 a nasledujúce. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods.2 Obč. zák.). Z ustanovenia § 497 a § 502 ods.1 Obch. zák. vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. Z týchto dôvodov, akceptujúc právny názor najvyššieho súdu, rozhodol odvolací súd o zrušení rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v závislej časti o trovách konania a o vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, a to podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. v spojení s § 391 ods. 1 C.s.p.. Vzhľadom na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR bude úlohou súdu prvej inštancie žalobcom uplatnený nárok na úrok z úveru po zosplatnení úveru posúdiť právne súladne s rozhodnutím najvyššej súdnej authority.

4. Dňa 17.06.2021 po vyvolaní veci súd zistil, že na pojednávanie sa nedostavili strany sporu, právny zástupca žalobcu. Žalobca podaním doručením súdu 22.03.2021 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a z dôvodu hospodárnosti konania (l.č. 156). Žalovaný mal predvolanie riadne vykázané 01.04.2021 (l.č. 158), neúčast' neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval. Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a to najmä: Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX zo dňa 20.07.2016, všeobecné obchodné podmienky, II. upomienka zo dňa 17.07.2017, vyhlásenie predčasne/ mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 13.02.2018, prehľad splácania do predčasného zosplatnenia, stav omeškaných splátok na úvere k 13.02.2018, prepočet zmluvných úrokov, prepočet úrokov z omeškania a inými založenými listinnými dôkazmi v súdnom spise, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 10Co/CSP9/2020 - 126 zo dňa 30.06.2020, právopl. 07.09.2021, Zápisnica o pojednávaní zo dňa 17.06.2021 a zistil, nasledovný skutkový stav:

5. Z listinných dôkazov nesporne vyplýva, že žalobca je bankou, ktorá okrem ďalších predmetov činnosti zapísaných v obchodnom registri poskytuje úvery. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 20.07.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 15.200,- eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 216,75 eur so splatnosťou v 25. deň kalendárneho mesiaca. Termín 1. anuitnej splátky 25.08.2016 so splatnosťou celého úveru 25.07.2024. Úroková sadzba navrhovateľa pre fyzické osoby bola dohodnutá vo výške 8,09% ročne.

6. Vzhľadom k tomu, že žalovaný poskytnutý úver nesplácal a bol v omeškaní so splácaním, žalobca listom zo dňa 17.07.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej sumy. Nakoľko žalovaný na výzvu nereagoval, neuhradil omeškanú pohľadávku, žalobca dňa 13.02.2018 vyhlásil predčasnú / mimoriadnu splatnosť úveru, čím vznikla žalovanému povinnosť jednorázovo uhradiť žalobcovi zostatok úveru vo výške 13.960,69 eur.

7. Z prehľadu splácania úveru do dočasného zosplatnenia súd zistil, že žalovaný ku dňu k zosplatneniu úveru bol dlžný z nesplateného úveru istinu vo výške 13.719,51,-eur, sumu vo výške 185,62,- eur, čo predstavujú nezaplatené úroky ku dňu predčasného zosplatnenia úveru t.j. ku dňu 13.02.2018. Žalovaný po zosplatnení úveru uhradil dňa 27.08.2018 sumu 68,21,- eur, dňa 12.09.2018 sumu 74,60,- eur, 24.09.2018 sumu 80,00,- eur, a dňa 13.11.2018 sumu 154,59,- eur.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa § 2 písm. a), písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nesmú spotrebiteľské zmluvy obsahovať tzv. neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s neplnením jeho záväzku.

17. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

19. Podľa ust. § 53 ods. 9 Obč. zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 53b ods. 1 Obč. zák., ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

21. Podľa § 54 ods. 1 Obč. zák., zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyľovať od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22. Podľa § 54 ods. 2 Obč. zák., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Listinnými dôkazmi bolo nesporne preukázané, že strany sporu uzatvorili dňa 20.07.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 15.200,- eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 216,75 eur so splatnosťou v 25. deň kalendárneho mesiaca. Termín 1. anuitnej splátky 25.08.2016 so splatnosťou celého úveru 25.07.2024. Úroková sadzba navrhovateľa pre fyzické osoby bola dohodnutá vo výške 8,09% ročne. Vzhľadom k tomu, že žalovaný poskytnutý úver nespĺcal a bol v omeškanií so splácaním, žalobca listom zo dňa 17.07.2017 vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej sumy. Nakoľko žalovaný na výzvu nereagoval, neuhradil omeškanú pohľadávku, žalobca dňa 13.02.2018 vyhlásil predčasnú / mimoriadnu splatnosť úveru, čím vznikla žalovanému povinnosť jednorázovo uhradiť žalobcovi zostatok úveru vo výške 13.960,69 eur. Z prehľadu splácania úveru do dočasného zosplatenia súd zistil, že žalovaný ku dňu k zosplateniu úveru bol dlžný z nespĺateného úveru istinu vo výške 13.719,51,-eur, sumu vo výške 185,62,- eur, čo predstavujú nezaplatené úroky ku dňu predčasného zosplatenia úveru t.j. ku dňu 13.02.2018. Žalovaný po zosplatení úveru uhradil dňa 27.08.2018 sumu 68,21,- eur, dňa 12.09.2018 sumu 74,60,- eur, 24.09.2018 sumu 80,00,- eur, a dňa 13.11.2018 sumu 154,59,- eur. Vo veci samej Okresný súd Bratislava IV rozhodol rozsudkom č.k. 4Csp/253/2018 - 83 zo dňa 12.11.2019 a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 13.342,11 eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne z 13.719,51 eur od 14.02.2018 do 27.08.2018, 13.651,30 eur od 28.08.2018 do 12.09.2018, 13.576,70 eur od 13.09.2018 do 24.09.2018, 13.496,70 od 25.09.2018 do 13.11.2018, 13.342,11 eur od 14.11.2018 do zaplatenia, 185,62 eur od 14.02.2018 do zaplatenia, na účet žalobcu IBAN: K., a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Uznesením Krajský súd v Bratislave č.k. 10Co/CSP9/2020-126 zo dňa 30.06.2020, právoplatným dňa 07.09.2021, ako odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 4Csp/253/2018-83 zo dňa 12.11.2019 napadnutej zamietajúcej časti a v závislej časti o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s vysloveným právneho záveru, že aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020, ktoré sa zaoberá práve právnym posúdením nároku žalobcu na zmluvný úrok z úveru po zosplatení úveru popri úroku z omeškania a v ňom pokúsil zjednotiť rozhodovaciu prax všeobecných súdov, ktorá sa doposiaľ v právnom posúdení nastolenej otázky (či má veriteľ po zosplatení spotrebiteľského úveru nárok popri úrokoch z omeškania aj na zmluvný úrok z úveru) rozchádzala a popri sebe existovali rozhodnutia, ktoré na jednej strane žalobám žalobcu vyhovovali a prisudzovali mu žalovaný nárok na zmluvný úrok z úveru aj po zosplatení úveru, a na strane druhej rozhodnutia, ktoré ním uplatnený nárok na zaplatenie zmluvného úroku z úveru po zosplatení úveru odmietali. Všeobecnými súdmi boli okrem vyššie uvedených vydané tiež rozhodnutia, ktoré pripúšťali kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania obmedzene, iba do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil. Práve tento právny názor podporil Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020 : zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý ale nepokrýva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník

povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods.6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere podľa ust. § 497 a nasledujúce. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods.2 Obč. zák.). Z ustanovenia § 497 a § 502 ods.1 Obch. zák. vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná.

26. Úroky z omeškania majú povahu sankcie (sankčné úroky) za omeškanie dlžníka so splnením záväzku (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 369 Obchodného zákonníka). Úroky z omeškania sa platia popri samotnom dlžnom plnení stanoveným percentom z tej časti dlhu, z ktorej je dlžník v omeškaní, teda ktorú ešte nezaplatil. Omeškanie dlžníka s plnením záväzku má zo zákona za následok obsahovú zmenu práv veriteľa a povinností dlžníka, respektíve ich doplnenie novými právami a povinnosťami. Omeškaním teda nastáva zo zákona zmena obsahu právneho vzťahu, a to taká, že povedľa trvajúcej povinnosti splniť záväzok vznikajú aj nové (ďalšie) práva a povinnosti, bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zaviniel alebo nie. S poskytnutím peňažných prostriedkov sa viaže aj povinnosť platiť úroky z úveru. Úroky sú osobitnou peňažnou náhradou, súvisiacou s poskytnutím finančných prostriedkov. S poukazom na ustálený skutkový stav (už opísaný v odôvodnení tohto rozsudku) súd zaviazal žalovaného k zaplateniu aj úroku z omeškania vo výške 8,09 % p.a. z nezaplatenej istiny 13.719,51,- eur od 14.12.2018 do 27.08.2018, z nezaplatenej istiny 13.651,30,- eur od 28.08.2018 do 12.09.2018, z nezaplatenej istiny 13.576,70,- eur od 13.09.2018 do 24.09.2018, z nezaplatenej istiny 13.496,70,- eur od 25.09.2018 do 13.11.2018, z nezaplatenej istiny 13.342,11,- eur od 14.11.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Nakoľko súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhoduje o nároku na náhradu trov konania, pričom prizná nárok na náhradu trov konania strane v spore úspešnej, pre toto rozhodovanie je nevyhnutné primárne je ustáliť aké výdavky v priebehu konania v spore úspešnej strane vznikli, teda v akej výške vynaložila výdavky, pričom tieto výdavky strana musí aj reálne zaplatiť (napr. súdny poplatok, hotové výdavky a pod.), aby bolo možné vôbec uvažovať o existencii trov konania na konkrétnej procesnej strane, ktoré je povinná neúspešná strana nahradiť. Prvotne je teda potrebné, aby určité výdavky strana zaplatila (v zmysle CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú) a následne, pokiaľ bude táto strana v spore úspešná, vzniká jej nárok na náhradu týchto ňou platených výdavkov (za podmienok podľa CSP, t. j. preukázania, odôvodnenosti a účelnosti). V prejednávanej veci súd o náhrade trov konania súd rozhodol podľa CSP a žalobcovi, ktorého čistý pomer úspechu vo veci bol 100%, priznal plný nárok na náhradu trov konania ako plne úspešnej strane s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.